

ปานทิพย์ จันวิชัย 2555: การผลิตต้นกล้าฝรั่ง 'เป็นสีทอง' ทนไส้เดือนฝอยรากปมด้วยเชื้อเห็ดดักเต่า (*Boletus colossus* Heim.) ในสภาพปลอดเชื้อ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน ภาควิชาพืชสวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ประภาพร ตั้งกิจโชติ Ph.D. 74 หน้า

ศึกษาการผลิตต้นกล้าฝรั่ง 'เป็นสีทอง' ร่วมกับการปลูกเชื้อเห็ดดักเต่าในสภาพปลอดเชื้อ ตลอดจนการเติบโตและความทนทานต่อไส้เดือนฝอยรากปม (*Meloidogyne incognita*) ดังนี้

การพอกฆ่าเชื้อเมล็ดฝรั่ง 'เป็นสีทอง' ด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ (คลอโรกซ์) ความเข้มข้น 10 15 และ 20 เปอร์เซ็นต์ พบว่าการใช้คลอโรกซ์ทุกความเข้มข้น ไม่พบการปนเปื้อนและเมล็ดฝรั่งมีเปอร์เซ็นต์ความงอก 60-67 เปอร์เซ็นต์

การศึกษาศูตราอาหารที่เหมาะสมต่อการขยายพันธุ์ฝรั่ง 'เป็นสีทอง' ในสภาพปลอดเชื้อ โดยการเพาะเลี้ยงชิ้นส่วนพืช (ยอดและข้อ) บนอาหารสูตร MS เดิม BA ความเข้มข้น 0 (ชุดควบคุม) 1 2 3 และ 4 มิลลิกรัม/ลิตร พบว่าการเพาะเลี้ยงส่วนยอดบนอาหารสูตร MS เดิม BA ความเข้มข้น 4 มิลลิกรัม/ลิตร และส่วนยอดและข้อบนอาหารชุดควบคุม มีจำนวนยอดและความยาวยอดเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.2 ยอด/ชิ้นส่วนพืช และ 3.82 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนอาหารที่เหมาะสมต่อการออกรากคือ อาหารสูตร 1/2 MS เดิม NAA เข้มข้น 0 (ควบคุม) 0.1 0.15 และ 0.2 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งกระตุ้นการออกรากไม่แตกต่างกัน เฉลี่ย 2.25 ราก/ชิ้นส่วนพืช นอกจากนี้ความเข้มข้นของ NAA เพิ่มขึ้นทำให้ความยาวรากลดลง

ศึกษาการปลูกเชื้อเห็ดดักเต่าให้กับกล้าฝรั่ง 'เป็นสีทอง' ในสภาพปลอดเชื้อ พบว่ารากของต้นกล้าฝรั่งดังกล่าว แตกแขนงมากขึ้น แบบ monopodial-pinnate รากสั้น สีนํ้าตาลเข้ม ส่วนการเติบโตทางกิ่งใบและมวลชีวภาพของต้นกล้าที่ได้รับการปลูกเชื้อเห็ดดักเต่ามากกว่าต้นควบคุม (ไม่ปลูกเชื้อเห็ดดักเต่า) และแตกต่างกัน ตั้งแต่เดือนที่ 4 จนถึงสิ้นสุดการทดลอง นอกจากนี้ สัดส่วนพื้นที่ใบต่อมวลแห้งรวมทั้งต้น (LAR) และพื้นที่ใบต่อมวลแห้งใบ (SLA) แตกต่างกันเฉพาะช่วง 2 เดือนแรก ในขณะที่ดัชนีพื้นที่ใบ (LAI) อัตราการเจริญเติบโตสัมพัทธ์ (RGR) อัตราการเจริญเติบโต (CGR) และประสิทธิภาพการสร้างมวลแห้งต่อพื้นที่ใบ (NAR) ไม่แตกต่างกัน ตลอดการทดลอง

การศึกษาความทนทานต่อไส้เดือนฝอยรากปมของกล้าฝรั่ง 'เป็นสีทอง' พบว่าเชื้อเห็ดดักเต่ามีประสิทธิภาพในการควบคุมโรครากปม โดยต้นกล้าที่ได้รับการปลูกเชื้อเห็ดดักเต่ามีจำนวนปมและกลุ่มไข่ลดลง ประมาณ 25 ปม และ 10 กลุ่มไข่ ตามลำดับ ส่งผลให้การเกิดโรคลดลงและรากพืชทนทานต่อไส้เดือนฝอยรากปมระดับปานกลาง